

Aan ied'ren vinger één? Alleen spraak van Jodocus Ulevel,

meêgedeeld door J.J. Cremer.

Gedateerd: 18 november 1856. Handschrift in de Koninklijke bibliotheek Den Haag. N.B. Niet opgenomen in de verzamelde Romantische werken van Cremer.

1e druk in: Humoristisch album, 1858, no. 7. Rotterdam: H. Nijgh, 1858. p. 105-107. Met afb.

Nieuwe Rotterdamsche courant, 6 juli 1858:

**HUMORISTISCH
ALBUM,**
GEWIJD
aan de Liefhebbers van
een vrolijke luim.
48 Geïllustreerde Vellen 12 uit-
gewerkte Platen.
PRIJS PER JAARGANG
f 6.
De Uitgever verzuimt kosten noch moeite, om dit geestige Plaatwerk
zoo fraai en belangrijk mogelijk te maken. Men teekent in bij alle Boek-
handelaren in het Rijk.
Uitgave van H. NIJGH, te Rotterdam.

INHOUD VAN DE 7de AFLEVERING.
Het laatste gevecht bij Lucknow, groote in tint gedrukte plaat. —
Praatje over het verhandelde in den Gemeenteraad van Rotterdam, op
27 Mei 1858, met plaat. — Dienst opzeggen, met plaat. — Sas van
Gent is radeloos, met plaat. — Tusschen Jan en den Pastoor. — Eene
wandeling. — Haagsche praatjes. — Oesters. — Dieven. — Naaufge-
zetheid. — Ergens bij zijn. — April en Mei, groote Schoonmaak, met
plaat. — Spoorweg-Vigilantes, met plaat. — Aan iederen vinger één,
alleenspraak van Jodocus Ulevel, medegedeeld door J. J. CREMER,
met groote plaat en afbeeldingen. — Bruiloftslied in de lente. — Ver-
strooidheid. — Zielsverhuizing. — Een woord van pas. — De Sche-
veningsche kermis. — Aan het venster, met plaat. — Badsaisoen. —
Een Studentengrap. — Lief Compliment. — De mensch in fotografie
en in het werkelijke leven, met 16 plaatjes. — Telegrafische berigten
(7302)

Humoristisch album, 1858:

AAN IED'REN VINGER EÉN.

The central figure is a man in a tuxedo with a bow tie, standing with his hands raised in a gesture of surprise or presentation. He is surrounded by twelve vignettes, each depicting a different scene of daily life and social interaction. The vignettes are arranged in a circular pattern around the central figure, connected by decorative scrollwork. The scenes include: a man and a woman in a room; a group of people in a room; a man and a woman in a room; a man and a woman in a room; a man and a woman in a room; a man and a woman in a room; a man and a woman in a room; a man and a woman in a room; a man and a woman in a room; a man and a woman in a room; a man and a woman in a room; and a man and a woman in a room.

Jaargang 1858.

27 en 28

AAN IED'REN VINGER ÉÉN.

ALLEENSPRAAK VAN JODOCUS ULEVEL.

MEEGEDEELD DOOR J. J. CREMER.

„Nietwaar, ik maak een goed figuur?
Geen pluusje of plooijsje, neen;
De meisjes, ja, ze gluren wel,
En wilde ik maar: ik kreeg er snel
Aan ied'ren vinger één!

Een vriendlijk oog en fraaije neus,
Mijn tanden als ivoor;
De scheiding van mijn glanzend haar,
Heel regt, tot achter door.
Mijn boordjes stijf en helder ook,
Mijn das als krijt zoo wit;
„Mètre Parie“ is mijn „taljeur.“
Rok, broek, naar 't laatste snid....
En toch ben ik een weesje op aard —
'k Draag meest een kleurig vest,
Mijn laarsjes kunnen niet te klein,
Verlakt van 't aller best.
Wat had Mama mij teeder lief,
Die goeije, lieve Moes!
Ze was me als knaapje altoos op zij
En noemde mij — haar *poes*.
Neen, zeker was er nooit een Ma
Zoo zorgzaam en zoo zacht,
Al wat ik wilde kreeg ik ras,
Zelfs koekjes in den nacht.
Ze vond, — en dokter vond het ook —
Veel leeren was niet goed,
De school was voor de teed're jeugd
Een hol, waar reinheid, orde en deugd,
Verstompten in 't gemoed.

'k Bleef t'huis en leerde 't a b c
Aan Maatjes knie, en kreeg,
Voor iedre letter in mijn hoofd:
Er een „komsa!“ van deeg!
Mamaatje stierf, — Pa was lang dood —
Wat was 't een nare tijd!
Ik kreeg een voogd, een aklig mensch,
Vol grimmigheid en nijd.
Hij kneep mij d' aller eersten dag
Reeds schriklijk in mijn hand,
En sprak van „nutte werkzaamheid,
Veel leeren, en verstand.“
Bah! wat een mensch! Ik moest naar school,
Ja, naar een kostschool heen....
Had niet mijn Maatje steeds gezegd:

„De schooljeugd is zoo bitter slecht,
Zoo zedeloos zijn hun reën.“

Ik ging, en zag er knapen, foei!
Die vochten keer op keer
En kropen in het vieze zand
En honderd dingen meer.
Ja, zedeloos was hunne taal,
En onbeleefd hun aard.
Zij noemden mij: „een lammeling.“
Verbeel...! „geen oordje waard.“
Klaas Hamel.... Ja, hij heugt mij best,
Die droeg een mes op zak,
En dreigde me altoos: „Pimpelmees!“
„Pas op, laat uit dat paar soepjees,“
— Terwijl hij naar mijn voeten wees —
„Of.... 'k vil ze van je hak.“

Ach! wat een leven had ik daar!
Ik zei 't aan Meester wel,
Maar, voor een „klikker“ schold men mij
En voor een „rammelbel.“
En 't leeren... ja, wat daar van kwam —
Ik dacht aan Maatjes raad:
„Veel leeren,“ zei ze, „is niet gezond
't Doet minder goed, dan kwaad.“
Nu, school en studie lang ontgroeid,
— 'k Ben meerderjarig al, —
Nu, meester van een ijs'ren kist,
— Ik wed dat niemand de inhoud gist, —
Nu ben ik lang niet mal.

'k Sta 's morgens op om kwart voor elf,
Dan komt de Haarlemiet,
Kadetjes, koek, braaf suiker, thee,
— Van eijers, houde ik niet. —
Ik lees dan, ja, wie zijn getrouwd,
Bevallen en weër dood,
En kijk vol vreugd in 't spiegelglas
En denk: „Nog lang geen nood.“
Om kwart vóór twaalfen komt Katrijn,
Die vraagt, wa'k eten zal?
Ik zeg haar voor de vuist mijn wil;
Voor toespijs eet ik sagodril,
Da's ied'ren middag pal.

Dan rond naar kelder en provies,

Ik weet dat alles goed,
 En 'k roem niet, want ik volgde Moes
 Voorheen steeds op den voet.
 Ik spit dan boter en geef uit:
 Meel, olie, kaarsen, zeep;
 Geen meid die mij bedotten kan,
 Ik vatte al vroeg de kneep.
 't Wordt met die zorg al ras één uur
 Eer 'k aan de koffij ga,
 En 'k eet daar altijd taartjes bij,
 'k Drink ook veel chocola.
 Is 't twee, dan ga 'k aan mijn "twalet"
 —Ik kleê me altijd alleen!—
 En hoor ik drie daar buiten slaan,
 Dan ben ik klaar met een.
 Naar koffijhuis of sociëteit!
 Zou ik er henen gaan?
 Daar wordt gerookt, en geestrijk nat
 Gedronken; 'k werd er mislijk.... Wat
 Genot is daar toch aan?

Neen, 'k loop de Keizersgracht eens langs
 En door de Kalverstraat,
 En voor de winkels kijk ik dan
 Wat op de briefjes staat.
 Om vijf uur eet ik; maar o wee!
 Is alles niet zoo 't hoort,

Dan lees ik Ka eens fraai de les,
 En wijs haar aan met vork of mes
 In Aaltjes boek... blad vier of zes:
 "Neem zooveel...." enzovoort.

Zóó krijg ik alles naar mijn zin;
 Zóó deed Mama voorheen;
 En heb ik mijn dessertjen op,
 Dan dut ik wel te vreên.
 Dan dut en dommel ik en slaap,
 En droom van... 'k weet niet wat....
 En eindig verder mijnen dag
 Met theevisite in stad.
 Niet waar... een leven als een prins,
 En knap van lijf en leên?
 De meisjes....? ja, ze loeren wel,
 En wilde ik maar, ik kreeg er snel....
 Aan ied'ren vinger één!"

Ei zoo! Jodocus Ulevel! Je kent de meisjes goed!
 Maar vriendje, uit deernis met je scheen,
 Raad ik: vraag jij er ook maar geen.
 In plaats: aan ied'ren vinger één,
 Kreeg jij er zelfs geen aan je teen,
 Een Hollandsch meisje is niet te vreên
 Met een: *Jan kiekenbroed.*

Handschrift:

134 B 11 / 20
De letters
voor de kinderen.
Kleine
tellen.
{
"San iedren ringer lès?"
"Alleen sprak van
Johannes Wemel
meegheert
door
J. J. Ceemere.
"Sietraar, it ~~ha~~ ~~ok~~ ~~en~~ ~~goed~~ ~~figuur~~..?
geen plunje of plavite, neen;
He-meijes, ja, ze gluren mel,
En wilde ik maar, ~~ma~~ ~~it~~ ~~keeg~~ ~~er~~ ~~snel~~
San iedren ringer lès!
Een vriendlyt oog en fraay neus,
Mijn tanden als ivoor;
De scheiding van mijn glanzend haar,
Heel recht, tot achter door.
Mijn borstjes zegt en holder ook,
Mijn das ~~als~~ ~~krijt~~ ~~een~~ ~~wit~~.
Marie "Mistie Marie is mijn 'taljeur."
Drok, brack, naar ~~X~~ ~~laats~~ ~~snit~~...
En ~~toes~~ ~~ben~~ ~~ik~~ ~~een~~ ~~meesje~~ ~~op~~ ~~aard~~ -
'k draag meest een ~~kleur~~ ~~rest~~,
Mijn laarsjes ~~kleuren~~ ~~niet~~ ~~te~~ ~~klein~~ -
Je ziet ze nu niet best.
Wat had mama mij ~~te~~ ~~der~~ ~~loft~~,
Die gezeijde lieve Maes!
Ze was m'als knaapje altoos op zij
En naemde mij haar poes.
Xeer, zeker was er novit een mal,
Een zorgzaam en zoo zacht,
Al wat ik wilde kreeg ik ras,
Zelfs teekjes in des nachts.
Ze vond en dakter rond het ook)
Heel keeren was niet goed,
De school was voor de teedre jeuge
Een hol, maar reinheid, orde en deuge,
Verstomptes in 't gomme.
't Blesst thuis en leerde 't a b c
San Maatjes knie, en kreeg,

Voor iedere letter in mijn hoofd:
Een zak Banket, terdaeg!
Mamaatje stierf. (Pa was lang dood)
Wat was 't een nare tijd!
Ik kreeg een rooge, een akelig mensch,
Vol grimmigheid en nijd.
Hij kneep mij d'eerste, ~~de~~ beste, keer
Verschrikkelijk in mijn hand,
En sprak van "nutte merksaamheid,
Veel leeren, en verstand."
Bah! wat een mensch! - Ik moest naar school,
Ja, naar een kostschool, heez,
Had niet mijn Maatje steeds gereyd:
"De schooljeugd is zoo bitter Slecht,
Zoo zedeloos zijn hun reës."

Ik ging en zag er trappen, Joci!
Die vuister keer op keer
En kropen in het veeze land
En honderd dingen meer.
Ja, Zedeloos was hunne taal,
En onbeleeft hun aard.
Zij noemden mij: "een lammeling".
Herbeel...! "geen oordje waard".

Klaas Hamel.... Ja, hij heugt mij best,
Die draeg een mes op zak,
En dreegde m'altoos: "pimpelmees".
"Pas op, laat uit dat paar soepjees,
(Terwijl hij naar mijn voeten mees),
"Of.... k wil ze van je hak."

Ach! wat een leven had ik daar!
Ik zei 't aan meester mel,
Maar voor een "klikker" schold men mij
En erger werd 't geknel.
En 't leeren... ja, wat daar was, kwam
Ik dacht aan Maatjes raad:
"Veel leeren," zei ze, "is niet gezond
't doet minder goed, dan kwaad."

2

Hi, school en studie lang ontgruoid
(Ik Ben meerderjarig al !),
Ow, meester van een ijeren kist,
Ik med dat niemant d'inhoud gist !,
Hi Ben ik lang niet mal.

Ik Sta 's morgens op om elf uur,
Dan komt de Haarlemliet,
Kadettes, Koek, Enop suiker, thee,
(Van eijers, handik niet.)
Ik lees dan, ja, wie zij getrouwd,
Beralles en meer dood,
(vraag) En kijk wat vrolijk is 't Spiegelglas
En denk : "y eet nog geen nood."
Om kwart voor twaalf komt Katrijs,
Die vraagt, wa'k eet, zal !
Ik zeg haar voor de ruust mijs wil,
Voor toespis eet ik sagooril,
Da's iedres middag pal.
Dan rond naar kelder en provis,
Ik meet dat alles goed,
En 'k roem niet, want ik volgde Moes
Voorheen steeds op den voet.
Ik spit dan boter en geef uit:
Meel, olie, kaarsjes, zeep,
Geen meid die mij bedotter kan,
Ik ratte al vroeg den kneep.
t wordt met die zorg al ras eez mir,
Eer k aan de koffij ga,
En k eet daar altijd taartjes bij,
Ik Drink ook veel chocola.
Is't tme, dan ga k aan mijn toet
(Ik kleē m'altijds alles !)
En hoor ik drie daar buiter slaan,
Daz ben ik klaar metles. -
Naar koffijhuis op soustet !
Zou ik er henien gaan... ?

Daar wordt geroakt, en geestrikt nat
gedronken; 'k werd er mislyk... Wat
genot is daar toch aan?

Keen, 'k loop de keizersgraacht eens langs
En door de Kalversstraat,
En voor de winkels kijkt ik ~~dan~~,
Wat op de briefjes staat.
Om vijf uur eet ik; maar O. mee!
Is alles niet zoo 't hoort,
Dan lees ik ka lens fraai de les
En mijs haar aaz met vork op mes
In Thalpes boek... blad vier op zes:
"Ik neem zooveel... en zooveel."

Zoo krijg ik alles naar mijs zin;
Zoo deed Mama voorheen;
En heb ik mijs desfertjen op,
Dan doet ik metterreën.
Dan dut en dommel ik en slaap
En droom van 'k meet niet wat...
En lindig verder mijnen dag
Met theerivite in stad.

Nietwaar... een leven als een prins
En knap van lijf en leen?
De meisjes...? ja, ze loeren wel,
En wilde ik maar, ik kreeg er snel...
Aan ieders vinger eên!

Ei zoo Jodocus Silencel! Je kent de meisjes goed!
Maar vriendje uit deernis met je zeken,
Zoo raad ik: Vraag ^{jij} brook maar geen.
In plaats aan ieders vinger eên,
Kreeg jij er zelfs geen aan je teen.
Een Hollandsch meisje is niet tevrēen.
Met een: Jan Kickenbroed.

~~Van adriaan 18 dca 1866.~~

W. Bremer

erste
handschriften
der
versjes

✓ Een Toast aan Jan Van Beers.

✓ De Leende (Gedichtjes, 1874) - Betond Klemm

✓ De Rijke (idem, 1874)

✓ De oude (idem 1874)

✓ Op het mooi was (idem, 1874)

Brief van Leve Moses Sadoch
Moeder aan haar Schoon.

Jan : 1855.

Gesprek tusschen de beide auteurs
van het 2de No der Guldens Edele

aan ieders vinger een

18 Nov 1856

(Gedichtjes 1874)

Joapik Peter o Kaunse op de
Selvaen Brulleft v. d domenei na
Randok.

De Vliegers.

J.J. Cremer (voorrede Eren. Loosjes.)